

V

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen soveltamiseksi 1. joulukuuta 2009 alkaen annetut säädökset)

SÄÄDÖKSET, JOTKA ON JULKAISTAVA

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1251/2009,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2009,

lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta muun muassa Venäjältä peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1911/2006 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

B. NYKYINEN MENETTELY

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä "perusasetus", ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoantavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. TARKASTELUPYYNTÖ

(3) Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja Joint Stock Company Acron, jäljempänä "pyynnön esittäjä", pyysi perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaista uutta viejää koskevaa tarkastelua, jäljempänä "nykyinen tarkastelu". Pyyntö rajoittui polkumyynnin tarkasteluun pyynnön esittäjän osalta.

(4) Pynnön esittäjä väitti, että se ei vienyt urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta unioniin polkumyyntitoimenpiteiden perustana olleena tutkimusajanjaksona eli 1 päivän kesäkuuta 1998 ja 31 päivän toukokuuta 1999 välisenä aikana, jäljempänä "alkuperäinen tutkimusajanjakso", ja että se ei ole etuyhteydessä mihinkään urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen vientiä harjoittavaan tuottajaan, johon sovelletaan edellä mainittuja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä. Pynnön esittäjä väitti lisäksi, että se aloitti urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen viennin unioniin alkuperäisen tutkimusajanjakson päätyttyä.

2. UUTTA VIEJÄÄ KOSKEVAN TARKASTELUN VIREILLEPANO

(1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1995/2000 ⁽²⁾ käyttöön lopullisen polkumyynnitullin muun muassa Venäjältä peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen, jäljempänä "urean ja ammoniumnitraatin liuosseos", tuonnissa. Kyseisestä asetuksesta käytetään jäljempänä nimitystä "alkuperäinen asetus" ja tutkimuksesta, joka johti alkuperäisellä asetuksella käyttöön otettuihin toimenpiteisiin, nimitystä "alkuperäinen tutkimus".

(2) Syyskuussa 2005 käynnistetyn toimenpiteiden päättämistä koskevan tarkastelun, jäljempänä "toimenpiteiden päättämistä koskeva tarkastelu", jälkeen toimenpiteiden voimassaolo niiden nykyisellä tasolla uudistettiin viideksi vuodeksi neuvoston asetuksella (EY) N:o 1911/2006 ⁽³⁾. Toimenpiteet muodostuvat erityistulleista.

(5) Komissio tutki pyynnön esittäjän toimittaman alustavan näytön ja katsoi sen riittäväksi perusteeksi perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepanolle. Kuultuaan neuvoantavaa komiteaa ja annettuaan kyseiselle unionin tuotannonalalle tilaisuuden esittää huomautuksia komissio pani asetuksella (EY) N:o 241/2009 ⁽⁴⁾ vireille pyynnön esittäjää koskevan tarkastelun, joka liittyi asetukseen (EY) N:o 1911/2006, jäljempänä "voimassa olevat toimenpiteet".

(6) Asetuksen (EY) N:o 241/2009 2 artiklalla kumottiin asetuksella (EY) N:o 1911/2006 pyynnön esittäjän tuottaman ja unioniin vietäväksi myymän urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa käyttöön otettu 20,11 euron polkumyynnitulli tonnia kohti. Samalla tulliviranomaisia kehoitettiin perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan nojalla toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tällaisen tuonnin kirjaamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 238, 22.9.2000, s. 15.

⁽³⁾ EUVL L 365, 21.12.2006, s. 26.

⁽⁴⁾ EUVL L 75, 21.3.2009, s. 5.

3. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

- (7) Nykyisessä tarkastelussa tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli Venäjältä peräisin oleva maataloudessa yleisesti käytetty nestemäinen lannoite, urean ja ammoniumnitraatin liuosseos, jäljempänä "tarkasteltavana oleva tuote". Se koostuu urean ja ammoniumnitraatin sekä veden sekoituksesta. Tarkasteltavana oleva tuote kuuluu nykyään CN-koodiin 3102 80 00.

4. ASIANOMAISET OSAPUOLET

- (8) Komissio ilmoitti pyynnön esittäjälle, viejämahan edustajille ja unionin tuottajien järjestölle virallisesti tarkastelun vireillepanosta. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Mahdollisuus tulla kuulluiksi myönnettiin kaikille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.
- (9) Komissio lähetti pyynnön esittäjälle ja siihen etuyhteydessä oleville yrityksille kyselylomakkeet, jotka ne palauttivat asetetussa määräajassa. Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin määrittämisen kannalta tarpeellisia pitämänsä tiedot. Komissio teki tarkastuskäyntejä pyynnön esittäjän ja siihen etuyhteydessä olevan yrityksen toimitiloihin:

— JSC Acron, Novgorod, Venäjä;

— Agronova International Inc., Hallandale, Yhdysvallat, jäljempänä "Agronova".

5. TARKASTELUA KOSKEVA TUTKIMUSAJANJAKSO

- (10) Uutta viejää koskevaa tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso kattoi 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2008 välisen ajanjakson, jäljempänä "tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso".

C. TUTKIMUKSEN TULOKSET

1. UUDEN VIEJÄN KELPOISUUS

- (11) Tutkimuksessa vahvistui, ettei pyynnön esittäjä ollut vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana ja että se oli aloittanut unioniin suuntautuvan viennin kyseisen ajanjakson jälkeen.
- (12) Lisäksi pyynnön esittäjä pystyi osoittamaan, että se ei ollut etuyhteydessä yhteenkään Venäjällä toimivaan viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan Venäjältä peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa voimassa olevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä.

- (13) Tässä yhteydessä vahvistetaan, että pyynnön esittäjää olisi pidettävä perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisena uutena viejänä.

2. POLKUMYYNTI

2.1 NORMAALIARVON MÄÄRITTÄMINEN

- (14) Pynnön esittäjällä ei ollut tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyyntiä Venäjällä. Kun normaaliarvon määrittämisen perustana ei voida käyttää kotimarkkinahintoja, on sovellettava muuta menetelmää. Komissio määrittä perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskennallisen normaaliarvon seuraavasti.
- (15) Normaaliarvo muodostettiin pyynnön esittäjälle aiheutuneiden valmistuskustannusten perusteella lisäämällä niihin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

2.1.1 Maakaasun kustannusten oikaisu Venäjän kotimarkkinoilla

- (16) Kaasukustannukset muodostavat suuren osan valmistuskustannuksista ja huomattavan osan kaikista tuotantokustannuksista. Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti tutkittiin, saataisiinko pyynnön esittäjän kirjanpidosta kohtuullisen hyvä käsitys tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvistä kustannuksista.
- (17) Todettiin, että pyynnön esittäjän maksamat kaasun kotimarkkinahinnat olivat luonnottoman alhaiset. Asian selkiyttämiseksi voidaan todeta, että hinnat olivat neljänneksen ja viidenneksen välillä Venäjältä viedyn maakaasun hinnasta. Tässä suhteessa kaikki saatavilla olevat tiedot osoittavat, että kaasun hinnat Venäjän kotimarkkinoilla olivat säänneltyjä hintoja, jotka olivat selvästi alempia kuin sääntelemättömillä maakaasumarkkinoilla maksetut markkinahinnat. Koska kaasukustannukset eivät näkyneet riittävän selvästi pyynnön esittäjän kirjanpidossa, kustannuksia oli oikaistava vastaavasti. Koska Venäjän kotimarkkinoita koskevia vääristymättömiä kaasun hintoja ei ollut, kaasun hinnat oli perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti määritettävä "mitä tahansa muuta hyväksyttävää perustetta käyttäen, mukaan lukien muilta edustavilta markkinoilta saadut tiedot".

- (18) Oikaistu hinta perustui Saksan ja Tšekin rajalla (Waidhaus) vietäväksi myydyin venäläisen kaasun keskihintaan, josta on vähennetty kuljetuskustannukset ja jota on oikaistu paikallisten jakelukustannusten ottamiseksi huomioon. Waidhaus on tärkein kanava venäläisen kaasun myynnille unioniin, joka on venäläisen kaasun suurin markkina-alue ja jossa hinnat antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kustannuksista, joten sitä voidaan pitää perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna edustavana markkina-alueena.

- (19) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen pyynnön esittäjä toimitti useita väitteitä, jotka liittyivät i) kaasun hinnan oikaisun oikeusperustaan ja ii) kaasun hinnan oikaisussa käytettyyn menetelmään.

2.1.1.1 Kaasun hinnan oikaisun oikeusperusta

- (20) Pynnön esittäjä väitti, että Venäjän kotimarkkinoilla maksetun kaasun hinnan oikaisu ei ole perusteltu, koska tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannukset Venäjällä kävivät täysimääräisesti ilmi sen kirjanpidosta. Pynnön esittäjä väitti lisäksi, että perusasetuksen 1 artiklan mukaisesti normaaliarvo on aina vahvistettava viejään osalta ja että päätelmien tekeminen muissa kolmansissa maissa toimivilta tuottajilta saatujen tietojen pohjalta on näin ollen tämän artiklan vastaista.

- (21) Mitä tulee pyynnön esittäjän väitteeseen perusasetuksen 1 artiklan väitetystä rikkomisesta, on syytä huomata, että kyseisessä 1 artiklassa ainoastaan kuvataan polkumyynnin yleinen käsite, kun taas perusasetuksen 2 artiklassa esitetään yksityiskohtaiset säännöt polkumyynnin vahvistamisesta. Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa annetaan mahdollisuus käyttää muilta edustavilta markkinoilta saatuja tietoja, mukaan luettuna jokin kolmas maa, jos tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvät kustannukset eivät käy riittävän hyvin ilmi asianomaisen osapuolen kirjanpitomerkinnöistä. Näin ollen pyynnön esittäjän väitteet tältä osin oli hylättävä.

- (22) Pynnön esittäjä käytti lisäksi argumenttina Venäjän luonnollista kilpailuetua, kuten maakaasun runsasta saatavuutta ja suotuisia toimitusoloja, jotka selittävät kotimarkkinoilla myydyn maakaasun ja viedyn maakaasun hinnan eron. Pynnön esittäjä väitti lisäksi, että kaasun hinnat Venäjän kotimarkkinoilla kattavat kustannukset.

- (23) Pynnön esittäjä ei luonnollisen edun esiintymisen osalta käsitellyt sitä, että maakaasun kotimarkkinahintoja säänneltiin Venäjällä, eikä voida katsoa, että ne antaisivat kohtuullisen hyvän käsityksen vääristymättömillä markkinoilla tavanomaisesti maksettavista hinnoista. Pynnön esittäjä ei myöskään toimittanut mitään näyttöä väitteidensä tueksi. Kustannusten osalta voidaan lisäksi todeta, että vaikka pyynnön esittäjän maksama kaasun hinta kattaisikin kaasun tarjoajalle sen tuotannosta ja myynnistä aiheutuneet yksikkökustannukset, väite ei ole merkityksellinen, koska kaasun markkinahinta ei välttämättä liity sen tuotanto- ja myyntikustannuksiin. Tästä syystä väitteet oli hylättävä.

- (24) Pynnön esittäjä väitti lisäksi, ettei perusasetuksen mukaisessa tutkimuksessa olisi käsiteltävä tuen myöntämistä

tuotantoketjun alkupään tuotteille. Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan tarkoituksena on tutkia, saadaanko asianomaisen osapuolen kirjanpidosta kohtuullisen hyvä käsitys samankaltaisen tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvistä kustannuksista. Näin ei kuitenkaan ollut 17 kappaleessa esitettyistä syistä. Tämä on erotettava tuen olemassaolon määrittämisestä, joka ei ollut tämän tutkimuksen aiheena. Näin ollen pyynnön esittäjän väite oli hylättävä.

- (25) Pynnön esittäjä väitti tässä yhteydessä lisäksi, että vaikka perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tiettyjen markkinatilanteiden vallitsisivatkin, nämä liittyisivät ainoastaan tarkasteltavana olevan tuotteen itsensä eli urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen markkinoihin eikä niitä voitaisi laajentaa koskemaan tuotantoketjun alkupään tuotteen markkinaolosuhteita. Kuten edellä olevasta 24 kappaleesta kuitenkin käy ilmi, maakaasun hinnan oikaisu tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan pohjalta, ja tämä kohta antaa toimielimille – kuten edellä 21 kappaleessa todetaan – nimenomaisesti oikeuden käyttää muiden edustavien markkinoiden tuotantokustannuksia. Näin ollen pyynnön esittäjän väite oli hylättävä.

- (26) Pynnön esittäjä totesi lopuksi, että perusasetuksen 2 artiklan 5 kohta rajoittuu sen tarkasteluun, noudattaako yrityksen kirjanpito kyseisessä kolmannessa maassa yleisesti hyväksytyjä kirjanpitoperiaatteita, eikä siinä edellytetä kustannusten olevan sääntelemättömillä markkinoilla vallitsevien kustannusten mukaiset.

- (27) On syytä huomata, että perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaan kahden edellytyksen on täyttyvä, jotta kustannukset voidaan laskea viejän kirjanpidon perusteella: i) kirjanpitomerkinnät on tehty kyseisessä maassa yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti, ja ii) ne antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kyseisen tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvistä kustannuksista. Jos – kuten asia on nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa – toinen vaatimus ei täyty, koska kirjanpito ei anna käsitystä kustannuksista, kustannukset on oikaistava. Näin ollen pyynnön esittäjän väite oli hylättävä.

2.1.1.2 Kaasun hinnan oikaisuun sovellettava menetelmä

- (28) Pynnön esittäjä väitti, että nykyiseen tutkimukseen kuuluvalla tarkastelulla koskevalla tutkimusajanjaksolla kaasun hinnat vaihtelivat merkittävästi ja että normaaliarvo olisi vahvistettava kuukausittaiselta (tai vähintään neljännesvuosittaiselta) pohjalta eikä vuosittain.

- (29) Kaasun hinnat vaihtelivat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, mutta tätä vaihtelua ei pidetty poikkeuksellisenä eikä erityisen merkittävänä. Maakaasun markkinoilla esiintyy yleensäkin merkittävää hintojen heilahtelua. Pyynnön esittäjä ei kyennyt osoittamaan, että olosuhteet olisivat olleet erityiset tai että hinnan vaihtelut tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla olisivat merkittävästi ylittäneet tavanomaiset vaihtelut. Tämän vuoksi ei ollut mitään syytä poiketa voimassa oleviin toimenpiteisiin johtaneessa tutkimuksessa käytetystä menetelmästä. Tiedot, joiden pohjalta normaaliarvot olisi pyynnön esittäjän mukaan pitänyt vahvistaa, olivat saatavilla vain osittain, sillä yhdysvaltalaisia yrityksiä koskevat tarvittavat tiedot eli myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto olivat saatavilla vain vuosittain. Vaikka olisi noudatettu pyynnön esittäjän argumentointia, kuukausittaisia tai neljännesvuosittaisia arvoja ei näin ollen olisi pystytty laskemaan mielekkäästi. Näin ollen pyynnön esittäjän väite oli hylättävä.
- (30) Pynnön esittäjä väitti lisäksi, ettei Waidhaus olisi sopiva viitemarkkina ja esitti perusteina sen, että kaasun hinnoittelun väitetään Saksassa olevan kilpailuun perustumatonta, sekä osapuolten väliset suhteet; viimeksi mainittu tekijä kytkeytyy hinnanmuodostukseen Venäjän kanssa tehtävissä kaasunvientisopimuksissa.
- (31) Kilpailuun perustumatonta kaasun hinnoittelua Saksan kotimarkkinoilla koskevaa väitettä ei pidetty merkityksellisenä, koska se koskisi ainoastaan niitä hintoja, joilla saksalaiset kaasun jakelijat myyvät kaasun Saksan kotimarkkinoilla, eikä se siten liity laisinkaan hintaan, jolla Venäjältä vietyä kaasua myydään Waidhausissa. Pynnön esittäjän väite, jonka mukaan vakiintuneilla saksalaisilla markkinatoimijoilla ei ole kannustinta neuvotella venäläiselle tuontikaasulle alhaisempia hintoja Waidhausissa, on oletamus, jonka tueksi ei ole esitetty mitään tosiseikkoja tai näyttöä. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.
- (32) Pynnön esittäjä väitti lisäksi, että jos käytetään Waidhausin vientihintaa, Venäjän vientivero, joka on maksettava kaikesta viennistä, olisi pitänyt vähentää Waidhausin hinnasta, koska vientiveroa ei aiheutunut kotimaassa.
- (33) Markkinahinta Waidhausissa, jota pidettiin edustavana markkinana perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti, on todellakin hinta vientiverojen jälkeen eikä hinta ennen veroja. Ostajan kannalta tarkasteltuna merkityksellinen on hinta, joka sen on maksettava Waidhausissa, eikä näin ollen ole merkityksellistä, mikä osuus hinnasta muodostuu vientiverosta ja mikä osuus maksetaan kaasun toimittajalle. Toimittaja toisaalta yrittää aina maksimoida hintansa ja sen vuoksi veloittaa korkeimman hinnan, jonka asiakkaat suostuvat maksamaan. Kun otetaan huomioon, että hinta on aina yli tuotantokustannusten

niin, että kaasun toimittaja saa huomattavat voitot, markkinahinnan muodostumiseen ei ensisijaisesti vaikuta vientiveron määrä vaan se, minkä hinnan markkinat suostuvat maksamaan. Sen vuoksi pääteltiin, että vientiveron sisältävä hinta eikä hinta ennen veroja on markkinoilla määräytynyt vääristymätön hinta. Tämän vuoksi pyynnön esittäjän asiaa koskevat väitteet hylättiin.

- (34) Pynnön esittäjä väitti myös tähän liittyen, että paikallisen jakelijan katetta ei pitäisi lisätä vientihintaan Waidhausissa, selittämättä tai osoittamatta kuitenkaan, miksi se katsoi, että paikallisen jakelijan osalta tehty oikaisu olisi ollut epäasianmukainen. Koska kotimarkkina-asiakkaat kuitenkin ostivat kaasua paikallisilta toimittajilta, oli oletettava, että niiden täytyi maksaa paikalliset jakelukustannukset, joita ei ole sellaisenaan sisällytetty oikaisematomaan Waidhausin hintaan. Tämän vuoksi tämän oikaisun katsottiin olevan perusteltu, ja pyynnön esittäjän väite hylättiin näin ollen.

2.1.2 Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset

- (35) Myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa ei voitu määrittää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantokappaleen ensimmäisen virkkeen nojalla, koska pyynnön esittäjällä ei ollut samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyyntiä Venäjällä. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohtaa ei voitu soveltaa, koska tutkimuksen kohteena oli vain pyynnön esittäjä. Myöskään 2 artiklan 6 kohdan b alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä maakaasu on myös samaan yleiseen tuoteryhmään kuuluvien tuotteiden ehdottomasti tärkein raaka-aine, minkä vuoksi myös valmistuskustannuksia pitäisi erittäin todennäköisesti oikaista 17 kappaleessa mainituista syistä. Tässä tarkastelussa ei ollut saatavilla tietoja, joiden perusteella olisi voitu laskea määrällisesti tällaiset oikaisu- ja määrittää myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja asianmukaiset voittomarginaalit myytessä näitä tuotteita näiden oikaisujen jälkeen. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti muulla hyväksyttävällä menetelmällä.
- (36) Samaan yleiseen ryhmään kuuluvien tuotteiden kotimarkkinat ovat Venäjällä äärimmäisen pienet, joten tietoa piti saada muilta edustavilta markkinoilta. Tätä varten tarkasteltiin julkisesti saatavilla olevia tietoja, jotka liittyivät tyypillannoitteiden alalla toimiviin suuryrityksiin. Todettiin, että Pohjois-Amerikan (nimittäin Yhdysvaltojen) tuottajia koskevat tiedot olisivat tutkimuksen kannalta sopivimpia, sillä kyseisen alueen pörssinoteeratuista yrityksistä oli saatavana runsaasti luotettavaa ja kattavaa julkista taloudellista tietoa. Lisäksi kotimarkkinamyynnin määrä on pohjoisamerikkalaisilla markkinoilla merkittävä, ja kilpailua esiintyy paljon kotimaisten ja ulkomaisten yritysten välillä. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin kolmen sellaisen pohjoisamerikkalaisen tuottajan myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton painotetun keskiarvon perusteella, jotka kuuluivat lannoitealan suurimpiin yrityksiin saman yleisen tuoteryhmän

(typpilannoitteet) Pohjois-Amerikan-myyntin osalta. Näitä kolmea tuottajaa pidettiin edustavina niiden typpilannoittelikeitoiminnan osalta, ja niiden myynti- hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton katsottiin sen vuoksi edustavan samanlaisia kustannuksia, joita kyseisellä liiketoiminta-alalla menestyksekkäästi toimiville yrityksille yleensä aiheutuu. Mikään ei viittaa siihen, että tällä tavalla määritetty voiton määrä olisi suurempi kuin venäläisten tuottajien samaan yleiseen ryhmään kuuluvien tuotteiden myynnistä Venäjän markkinoilla yleensä saama voitto.

- (37) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen pyynnön esittäjä esitti edellä kuvattua menetelmää koskevan vastalauseen ja väitti, että käytetty voittomarginaali on kohtuuton ja liian suuri erityisesti verrattuna siihen voittomarginaaliin, jota käytettiin samasta tuotteesta tehdyissä aiemmissa polkumyynitutkimuksissa. Pynnön esittäjä väitti, että vuosi 2008, jonka pohjalta myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto vahvistettiin, oli Yhdysvaltain markkinoilla poikkeuksellinen, koska kaasun hinnat vaihtelivat suuresti ja lannoitteiden hinnat olivat poikkeuksellisen korkeat, mistä syystä yhdysvaltalaiset tuottajat saivat poikkeuksellisen suuria voittoja.
- (38) Nykyisessä tarkastelussa vahvistettiin yleisesti ottaen, että olosuhteet eivät ole muuttuneet perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettulla tavalla, mikä oikeutaisi poikkeamaan menetelmästä, jota käytettiin voimassa olleisiin toimenpiteisiin johtaneessa tutkimuksessa. Ensinnäkin todettiin, että samojen yhdysvaltalaisien tuottajien voittomarginaalit ennen vuotta 2008 olivat samantapaiset kuin vuonna 2008 toteutuneet voittomarginaalit. Toiseksi, vaikka vuoden 2008 voittomarginaalit olisivatkin poikenneet edellisvuosista, tämä on tavallista markkinataloudessa, jossa kustannukset, hinnat ja voitot muuttuvat ajan mittaan. Kolmanneksi, maakaasumarkkinat ovat luonnostaan muutoksille herkäät. Yhdysvaltojen markkinoilla ja Waidhausissa vuonna 2008 veloitettujen kaasun hintojen ja aiempien vuosien hintojen vertailusta ei käynyt ilmi mitään poikkeavaa suuntausta, joka olisi johtanut epätavallisen korkeisiin voittoihin Yhdysvaltojen markkinoilla. Edellä sanottu huomioon ottaen katsotaan, ettei ollut syytä poiketa edellä 36 kappaleessa kuvatusta menetelmästä.
- (39) Pynnön esittäjä väitti lisäksi, ettei voittomarginaalin kohtuullisuutta koskevaa 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaista testiä sovellettu, sillä voittomarginaali ylittää voiton, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla.
- (40) Pynnön esittäjä ei toimittanut näyttöä väitteensä tueksi. Koska nykyinen tarkastelu rajoittui polkumyynnin määrittelyyn pynnön esittäjän osalta, muista Venäjällä toimivista tuottajista ei ollut saatavilla tietoa. Pynnön esittäjälle aiheutuneet kaasukustannukset oli täytynyt hylätä edellä mainituista syistä, mutta pynnön esittäjän oma ilmoitettu kannattavuusaste yritystasolla kotimarkkinoilla

myytyjen tuotteiden osalta – poikkeuksellisten voittojen ja rahoitustoiminnasta koituneiden tappioiden suhteen oikaistuina – on samaa suuruusluokkaa kuin yhdysvaltalaisien tuottajien kannattavuusaste. Näissä olosuhteissa ei ole perusteltua katsoa, että käytetty voittomarginaali ylittäisi voiton, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

- (41) Unionin tuotannonala vastusti edellä mainittua myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton määrittelyssä käytettyä toimintamallia ja väitti, että olisi pitänyt käyttää pynnön esittäjän omia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa kuitenkin säädetään, että myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan valmistustoimintaa ja myyntiä koskevaan tosiasialliseen tietoon ainoastaan silloin, kun myynti tapahtuu osana tavanomaista kaupankäyntiä. Kuten edellä 35 ja 36 kappaleessa todetaan, näin ei ollut, sillä pynnön esittäjä ei myynyt samankaltaista tuotetta Venäjän kotimarkkinoilla. Tästä syystä väite oli hylättävä.

2.2 VIENTIHINTA

- (42) Vientihinta laskettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tuotteesta tosiasiaa maksettujen tai maksettaviksi tulevien hintojen perusteella, kun sitä myydään vietäväksi viejämäasta unioniin.

2.3 VERTAILU

- (43) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Jotta normaaliarvon ja vientihinnan välinen vertailu olisi oikeudenmukainen, tarvittavat oikaisut tehtiin hintaan ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttaviin eroihin perustuvina oikaisuina perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin tarvittaessa ja todennetun näytön perusteella kuljetus-, käsittely-, lausaus- ja liitännäiskustannusten sekä välillisten verojen erojen huomioon ottamiseksi.
- (44) Pynnön esittäjän vientimyynti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tapahtui Agronovan eli pynnön esittäjään etuyhteydessä olevan, Yhdysvalloissa sijaitsevan kauppiaan kautta. Tutkimus osoitti, että etuyhteydessä olevan yrityksen toiminta rajoittui yksinomaan asiakkaiden löytämiseen ja myyntisopimusten neuvottelemiseen. Tarkastuksesta kävi ilmi, ettei kaikki sen toiminta käynyt täysin ilmi sen kirjanpidosta ja että oli merkkejä siitä, että vaikka yritykselle ei maksettu liiketoimista palkkioita, se sai muunlaista korvausta toiminnastaan. Näistä syistä Agronovan toiminnan katsottiin vastaavan palkkioperusteisesti toimivan edustajan toimintaa. Vientihintaa oikaistiin tämän vuoksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti nimellispalkkiolla, joka vastaa etuyhteydessä olevan kauppiaan katetta.

(45) Pyynnön esittäjä väitti, ettei siihen etuyhteydessä olevan yrityksen Yhdysvalloissa toteuttaman myynnin vientihintaa olisi pitänyt oikaista nimellispalkkiolla perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti, koska pyynnön esittäjän mukaan tämän yrityksen toiminta vastasi täysin integroituneen vientimyyntiosaston toimintaa eikä sitä pitäisi näin ollen pitää palkkioperusteisesti toimivana edustajana.

(46) Tätä ei voitu vahvistaa tässä tutkimuksessa, joka osoitti, että etuyhteydessä olevaa yritystä pitäisi sen toiminnan perusteella ja sen mukaan, miten pyynnön esittäjä korvaa sen toiminnan, pitää palkkioperusteisesti toimivana edustajana.

2.4 POLKUMYYNTIMARGINAALI

(47) Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa painotettuun keskimääräiseen vientihintaan.

(48) Vertailun perusteella polkumyyntimarginaali, ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana, on 22,9 prosenttia.

D. POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

(49) Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 1995/2000 johdanto-osan 49 kappaleen mukaisesti lopullinen tulli vahvistettiin siis alkuperäisessä tutkimuksessa havaitun vahinkomarginaalin tasolle, joka oli alempi kuin polkumyyntimarginaali, koska todettiin, että alhaisempi tulli on riittävä korjaamaan unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon. Edellä esitetyn perusteella tässä tarkastelussa vahvistettavan tullin ei pitäisi olla vahinkomarginaalia korkeampi.

(50) Tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa ei voida määrittää yksilöllistä vahinkomarginaalia, koska tarkastelu rajoittuu polkumyyntin tarkasteluun pyynnön esittäjän osalta. Sen vuoksi tässä tarkastelussa määritettyä polkumyyntimarginaalia verrattiin alkuperäisessä tutkimuksessa määritettyyn vahinkomarginaaliin. Koska kyseinen vahinkomarginaali oli alhaisempi kuin tässä tutkimuksessa todettu polkumyyntimarginaali, lopullinen polkumyyntitulli olisi asetettava pyynnön esittäjän osalta alkuperäisessä tutkimuksessa todetun vahinkomarginaalin tasolle.

(51) Muutetun polkumyyntitullin olisi vastattava muodoltaan asetuksella (EY) N:o 1995/2000 käyttöön otettuja tulleja. Toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi ja hintakeinottelun ehkäisemiseksi oli lisäksi aiheellista ottaa tulli

käyttöön tietynä euromääränä tonnia kohti. Tämän tuloksena pyynnön esittäjän tuottaman ja unioniin vietäväksi myymän tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin osalta käyttöön otettavan polkumyyntitullin, laskettuna alkuperäisessä tutkimuksessa määritetyn vahinkomarginaalin pohjalta ja ilmaistuna tietynä euromääränä tonnia kohti, olisi oltava 20,11 euroa tonnia kohti.

E. POLKUMYYNTITULLIN TAANNEHTIVA KANTAMINEN

(52) Edellä esitettyjen päätelmien perusteella pyynnön esittäjän sovellettava polkumyyntitulli kannetaan taannehtivasti tarkastelun vireillepanopäivästä lähtien tarkasteltavana olevan tuotteen sen tuonnin osalta, joka oli veloitettu kirjattavaksi asetuksen (EY) N:o 241/2009 3 artiklan mukaisesti.

F. TOIMENPITEISTÄ ILMOITTAMINEN JA NIIDEN VOIMASSAOLOAIKA

(53) Pyynnön esittäjälle ja muille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin ottaa uudelleen käyttöön muun muassa Venäjältä peräisin olevan ja pyynnön esittäjän tuottaman ja unioniin vientiä varten myymän urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuontiin sovellettava lopullinen polkumyyntitulli ja kantaa tämä tulli taannehtivasti kirjaamisveloitteen alaisesta tuonnista. Kaikille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa.

(54) Tämä tarkastelu ei muuta sitä päivämäärää, jona asetuksella (EY) N:o 1911/2006 käyttöön otettujen toimenpiteiden voimassaolon on perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrä päättyä.

G. SITOUMUS

(55) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen pyynnön esittäjä tarjosi sitoumusta perusasetuksen 8 artiklan mukaisesti. Pynnön esittäjä totesi, että tarjous perustuisi siihen kohtuulliseen odotukseen, että jotkin sen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämistä väitteistä hyväksyttäisiin ja tuloksena saataisiin pyynnön esittäjän kannalta toimiva vähimmäistuontihinta. Koska yhtäkään pyynnön esittäjän huomautuksista ei voitu pitää oikeutettuna ja koska pyynnön esittäjä ei näytä olevan kiinnostunut tarjoamaan alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettuun vahingon korjaavaan tasoon perustuvaa vähimmäistuontihintaa, ei katsottu olevan tarpeen tarkastella sitoumustarjousta enää tarkemmin sen mahdollista hyväksymistä silmällä pitäen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1911/2006 1 artiklan 2 kohdassa oleva taulukko lisäämällä siihen seuraava:

"Maa	Yritys	Tullin määrä (tonnia kohti)	Taric-lisäkoodi
Venäjä	Joint Stock Company Acron	20,11 euroa	A932"

2. Täten käyttöön otettu tulli kannetaan myös taannehtivasti urean ja ammoniumnitraatin vesi- tai ammoniakkiliuoksena ole-

van seoksen sellaisen tuonnin osalta, joka on kirjattu asetuksen (EY) N:o 241/2009 3 artiklan nojalla.

3. Tulliviranomaiset veloitetaan lopettamaan Venäjältä peräisin olevan, Joint Stock Company Acron -yrityksen valmistaman ja unioniin suuntautuvaan vientiin myymän urean ja ammoniumnitraatin vesi- tai ammoniakkiliuoksena olevan seoksen tuonnin kirjaaminen.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2009.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
Å. TORSTENSSON